

de cocina?) *Punxa-sàrries* 'burot, consumer': «El P.» quadro còmic de Russinyol, c. 1912, en un acte. *Punxa-soques*.

† D'on la graciosa frase cervantesca *en su punto* (o *bien, muy, en su punto*): en preparar un *cozimient* «coziéndolos un buen espacio hasta que le pareció que estava *en su punto*»; «sin que se le diesse lición, él lo pondría bien *en su punto*»; «andavan las puñadas y moxicones *muy en su punto*, todo en daño del ventero», *Quixot* I, xvii, 62; xxvii, 121; xlv, 237v^o; així mateix I, xiv, 48; xx, 81; xxxiii, 167; xxxvii, 198; xlii, 226; i cf. *llegar al punto* I, vi, 18. — 2 Se cita un cas cast. de *puntas* = *encajes* l'any 1691, però és manlleu del català, com ja mostra el seu caràcter isolat. A penes cal dir que, com a terme de toreros, *puntilla* (i *clavar la puntilla*) sí que és castellanisme. I que en canvi són genuïnes les accs. tècniques que *AlcM* distingeix com a *a*) i *b*). — 3 Estrany al val. tampoc no pot ser-ho quan Carles Salvador posava «el cart és *punxagut*» en *Ortogr. Val.*, 32, si bé com a frase errada a corregir (en els exercicis sobre *c/g*). — 4 No té gaire relació amb això el mot *ponys* que figura a la mateixa obra 111.7: «lo revestí d'una altre roba que tota estèc plène de *ponys*», però encara menys és 'bonys' com suposa V. Tedesco en el seu glossari, car està traduint *frangons* de l'original francès, és a dir *fragons* 'grèvol's', planta de fulla molt punxent: deu ser una forma oc. ant. *ponch* (cf. oc. ant. *sanh* = *saint, sanch*) en relació amb *poncha* 'punta' i amb *ponchon* «pointe; poinçon», potser simplement un cas subjecte de *ponchon*. — 5 De la grafia *punxor* sembla haver-n'hi un cas en un doc. de 1313: «duos ganivetos e unum *punxor* cum manubrio eboris, in quandam vaginam» (*Acta Ar.* III, 240): però és sabut que els docs. p. p. Finke i Vinke, historiadors, ni foren sempre llegits per ells mateixos ni ells reparaven gaire en els detalls fonètics; probablement és mala lectura per *puntor* o *punxon*, i altrament també el fa suspecte el sentit que té de 'punyal'. — 6 *Punçar* 'fer punt, cosir' en el *Flamicell* (*Violant*).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS:
punt de cadeneta, punt de mitja, punt de trau, punt d'espasa, punt 'indret', punt de carrabiners, punt de cotxes, punt de taxis, cotxe de punt, estar de punt, punt 'moment', aquest punt, punt d'honor, pundonoroso, tenir punt, punt 'gens, pas', a punt, tenir a punt, posar-se a punt, a punt de, en punt, estar a punt de pastora mia, mal a punt, a mal punt, tan bon punt com, tan bon punt, bon punt, punt, en punt, tan punt, en punt a, dir o explicar punt per agulla, de punt en punt, puntada, puntell, puntill, puntellada, puntellàs, puntill, apuntillar, apuntillada, apuntillador, puntillo, puntillós, puntós, puntositat, empuntosir-se, puntejar, puntet, puntarraco, punterejar, puntual, puntualment, puntualitat, puntualitzar, puntualització, puntualitzador, impuntual, impuntualitat, puntuar, puntuació, apuntuar, apuntuari, puntar, apuntar, apuntació, apuntament, apunt, contrapunt, contrapuntar, contra-

puntant, contrapuntejar, contrapuntista, repunt, repuntar, repuntadora, repuntejar, repunteig, repuntar, vi repuntat, vi punter, repuntar cançons, repuntejar, punta, córrer puntes, punta de rella tacada, venir de punta, punta d'un camí, Punta del Camí Fondo, fer punta, punta del dia, punta de l'alba, a punta de jorn, puntes, puntaire, puntilles, puntillat, puntillisme, puntilló, puntada, puntada de peu, punta de peu, donar una puntada, puntal, Puntal de l'Os, Punta Alta, Puntal del Flare, Los Puntals, Puntal del Massalari, puntalet, puntó, empuntonar, puntala, puntalam, puntalaria, puntalet, puntalitat, apuntalar, puntalar, empuntalar, apuntalament, apuntalada, apuntalador, apuntaladura, apuntallar, desapuntalar, despuntalar, desapuntalament, punteta, de puntetes, de puntelletes, de puntelles, de puntaletes, repuntetes, puntegut, La Punteguda, puntagut, puntiagut, punxagut, punxegut, Roca Punxeguda, punxigut, punxarrut, puntarrut, punxerut, punxut, Roc punxut, puntarró, Puntarró de baix de Sa Torre, punter, punteria, punterar, apunterar, apunterament, puntó, puntona, puntorra, puntorrada, puntejar, repuntejar, puntejar, puntejadó, punteig, apuntar el dia, apuntar una arma, apuntar-se, empuntar, apuntades, apuntadament, apuntador, apuntadores, desapuntar, empuntar, desempuntar, empuntegar, empuntegada, espuntar-se, espuntó, espunta, espuntador, espuntada, espuntament, espuntegar, despuntar, despuntat, despuntament, despuntada, despuntadura, traspuntar, traspuntí, estarponti, puntacorrent, puntacorrible, puntapeu, punta-sol, puntimirat, punyir, punyer, punxir, ida, punxar, punyida, nyent, compungir, compungit, compunyit, compungiment, compunció, compunyir, compunyiment, compunt, espunyir, espunyir-se, espunyida, espunyidura, espunyidella, espunyidella blanca, espunidera, perpunt, perpunta, perpunter, perpuntar, perpunyir, perpunyar, punxó, punçó (veg. infra), lladre punxó, punxar, punxa, punço (veg. supra), puntor, punxada 'paraula obscena', Ombria de la Punxa, Placeta de las punxes, punxonet, carrer del Punxó, Punxonet del Tio P., ball del punxonet, Punxó de Montmajor, pinsó, punxonada, punxonari, apunxonar-se, contrapunxó, contrapunxonar, espinjolar, pinsun, punxent, pungent, Roca punxenta, Roc punxent, punxenc, punxós, punxoset, Costa dels Punxots, punxada, punxador, punxadura, punxament, punxant, punxatiu, punxegó, punxem, punxera, repunxar, traspunxar, pinxo, pinxesc, pinxejar, pinxa, punxaclus, punxacuïnes, punxa-sàrries, punxa-soques, ponys [n. 4], punçar [n. 6].

PUNY, del ll. PÜGNUS id. □ 1.ª doc.: orígens (Llull; doc. de 1295).

«Clamà's com aquel, En P. Salendí, li avie dat ab lo *puyn*, e li menaçave decz cors a tolre», en el procés de P. de Palau, batlle de Camarasa, 1295-99 (Ca. Candi, *MiscHiCat.* II, 183). «Venc un home vestit com a foll, e hac ras son cap, e 'n sa mà portà un sparver --- donà a picar l'esperver, e puix féu-lo venir a son *puny* dues o tres vegades; après ferí e baté l'esperver ---; fugí e volà fora lo palau ---», Llull (*Blang*,